

Yıldız

– Afet Kırat · 26 Kasım 2010

Yakamozlu denize yıldız kaydı bu gece
Mümkün müydü yetişmek ışığın hızına
Sohbet etmek isterdim gayem oydu sadece
Acımadı haline, bu gecenin kızına.
Diyecektim dur hele dur da sesimi dinle
Yalnız kaldım bunaldım söyleşelim seninle
İşim olmaz nefretle, hırsla öfkeyle kinle
Dert yanayım bunaldım dünya denen bu inle.
Yarım kalmış özürler biriktirdim utandım
Kimseye veremedim üzerime yük oldu
Işığım görülmedi müstesna huylu tandım
Karanlık koyulaştı geceden büyük oldu.

Bir yudumluk su gibi beni yutacak şehir
Oysaki sofrasında ziyafet olmalıydım
Halimi anlatamaz ne roman ne de şiir
Kaybolmak üzereyim huzurla dolmalıydım.
Neden dedim peşinden bırakıp gittin neden
Darıldın mı kızdın mı kırdım mı istemeden
Bizler dost değil miydik yük mü oldu bu beden
Sükûn bulmaz inan ki bana zalimlik eden.
Ne olursun dön artık kaçıp giden yıldızım
Bu garibin haline olmaz mı böyle yazık
Dökeyim birer birer kaybolsun sancım sızım
Senin olsun istersen hakkıma düşen azık.

Seni ikna edemez bilirim ki bu herzem
Asmasını mı söksem senin için Babil'in
Beni yıkıp savurur aniden vuran her zem
Tüyünü mü yalayım tutup da eabilin.
Acımadın garibe tam da üstüne bastın
Bilemedim ne idi öldürmek miydi kastın
Zannettim ki sen bana Rabbimden iltimastın
Işığıyla boynumdan ilmek atarak astın.
Sürüklendim seninle arşı kanatan gama

Yaslanmış bulutlardan üstüme hüznün sızar
Herkes alkış tutuyor bitmeyen bu kavgama
Lanet olsun adına sanadır bu intizar.

Bana dua ediyor düşünde güvercinler
Merhamet yüklüyorlar sırtındaki küfene
Cinnet geçirmem yakın tepemde arsız cinler
Sarmak için bekliyor bir an önce kefene.
Belki bu yakarıştır belki yazıma isyan
Vebalimi bilirim görürüm ayan beyan
İster delilik olsun ister büyük hezeyan
Ne aldım ki dünyadan ziyan üstüne ziyan.
Hani söz vermiştin ya kayıp mı oldu andın
Unutulmak üzere arşta yazılan adım
Görmedin mi tutuştum sadece sen mi yandın
Giderken ok sapladın kanadımdan kanadım.

Afet Kırat